नमस्तेऽस्तु गमिष्येऽहं यत् कार्य्यं तन्महेश्वर। न तावत् क्रियते तस्मान्मामनुज्ञातुमर्हसि। १०८४०

इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्व्वणि वाणयुद्धे वाणभुजच्छेदे षडशीत्यधिकशततोऽध्यायः॥ ॥ १८६ ॥

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा महादेवं कृष्णस्तूर्णं गरुत्मता। जगाम तत्र यत्रास्ते प्राद्युम्निः संयतः शरैः।

गते कृष्णे ततो नन्दी वाणमाह शुभं वचः। गच्छ वाण रतेनैव देवदेवस्य चाग्रतः।

तच्छ्रुत्वा नन्दिवाक्यन्तु वाणोऽगच्छत शीघ्रगः। छिन्नबाहुं ततो वाणं दृष्ट्वा नन्दी प्रतापवान्।

अपवाह्य रथेनैव यतो देवस्ततो ययौ। ततो नन्दी पुनर्व्वाणं प्रोक्तवानुत्तरं वचः।

वाण वाण प्रनृत्यस्व श्रेयस्तव भविष्यति। एष देवो महादेवः प्रसादसुमुखस्तव। १०८४५

शोणितौघप्लुतैर्गात्रैर्नन्दिवाक्यप्रचोदितः। जीवितार्थी ततो वाणः प्रमुखे शङ्करस्य वै।

प्रानृत्यद्भयसंविग्नो दानवः स विचेतनः। अवस्थां कृपणां प्राप्तो भयविह्वलोचनः।

तं दृष्ट्वा च प्रनृत्यन्तं भयोद्विग्नं पुनः पुनः। नन्दिवाक्यप्रजवितं भक्तानुग्रहकृद्भवः।

करुणावशमापन्नो महादेवोऽब्रवीद्वचः। वरं वृणीष्व वाण त्वं यस्ते मनसि वर्त्तते।

प्रसादसुमुखोऽहन्ते प्रेम्नः कालोऽयमागतः। १०८५०

॥ वाण उवाच ॥ अजरश्चामरश्चैव भवेयं सततं विभो। एष मे प्रथमो देव वरस्तु यदि मन्यसे।

॥ हर उवाच ॥ तुल्योऽसि दैवतैर्वाण न मृत्युस्तव विद्यते। अन्यं वरं वृणीष्व त्वमनुग्राह्योऽसि मे सदा।

॥ वाण उवाच ॥ यथाऽहं शोणितादिग्धो भृशार्त्तो व्रणपीडितः। भक्तानां नृत्यतामेवं पुत्रजन्म भवेद्भव।

॥ हर उवाच ॥ निराहाराः क्षमायुक्ताः सत्यार्ज्जवपरायणाः। मद्भक्ता येऽपि नृत्यन्ति तेषामेवं भविष्यति।

॥ भव उवाच ॥ तृतीयं त्वमथो वाण वरं वरय दुर्द्धरं। तद्विधास्यामि ते पुत्र सफलोऽस्तु भवानिह। १०८५५

॥ वाण उवाच ॥ चक्रपाटनजा घोरा रुजस्तीव्रा हि या मम। वरेण तास्तृतीयेन शान्तिं गच्छन्तु मे भव।

॥ हर उवाच ॥ चक्रपाटनजा घोरा रुजस्तेऽसुरसत्तम। न भविष्यन्ति गात्रेषु बलवांश्च भविष्यसि।

॥ देव उवाच ॥ चतुर्थं ते वरं दद्मि वृणीष्वासुर काङ्क्षितं। न तेऽहं विमुखस्तात प्रसादसुमुखो ह्यहं।

॥ वाण उवाच ॥ प्रमथगणवंशस्य प्रथमः स्यामहं विभो। महाकाल इति ख्यातिं गच्छेयं शाश्वतीः समाः।

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एवं भविष्यतीत्याह देवो वाणं महाद्युतिः। दिव्यरूपोऽक्षतैर्गात्रैर्नीरुजश्च ममाश्रयात्। १०८६०

ममातिसर्गाद्वाण त्वं भव चैवाकुतोभयः। भूयोऽपि ते वरं दद्मि प्रख्यातबलपौरुष।

तत्त्वं शृणुष्व भद्रं ते मत्तो यदभिकाङ्क्षितं।

॥ वाण उवाच ॥ वैरूप्यमङ्गजं किञ्चिन्माभून्मे देवसत्तम। द्विबाहुत्वेऽपि मे देहो न विरूपो भवेद्भव।

॥ हर उवाच ॥ भविता सर्व्वमेतत्ते यथेच्छसि महासुर। भक्तस्त्वं मे न चादेयं भक्तानां विद्यतेऽनघ।

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततोऽब्रवीन्महादेवो वाणं स्थितमथान्तिके। एवं ते भविता वाण यत्त्वया समुदाहृतं। १०८६५

एतावद्भगवानुक्त्वा त्रिनेत्रो गणसंवृतः। पश्यतां सर्व्वभूतानां तत्रैवान्तरधीयत।

इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्व्वणि वाणवरलाभे सप्ताशीत्यधिकशततोऽध्यायः॥ १८७॥

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एवं वरान् बहून् लब्ध्वा वाणः प्रीतमनाभवत्। जगाम सह रुद्रेण महाकालत्वमागतः।